

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Qiryah ne'emanah

kolel Nevi'im u-khetuvim

Sefer Yehoshu'a

Shelomoh ben Yitshaq

Fyorda, 5565 [1804/1805]

1

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9618

שאן עי שלאגן, במיהע ניכט דאזגאנצע
פאלק דאהין, זיא זינד פאן גרינגר אנ-
צאהל. (ד) עם צאגונן פאם פאלקע אהג-
געעהר דרייאטויזנד מאן הינויף, זיא
מוסטן אבר פליהן פאר דער מאנשאפט
צועי. (ה) דיא לייטע צו עי ערשלוגן
פאן איהנן זעכס אונד דרייסיג מאן.
זיא האטען זיא נעמליך פדפאלגט פאן
אויסרהאלכרעס טארס ביו גען שכרים,
אונד דא אס אבהאנגע גשלאגן. דא
שמאלץ דעם פאלקע דאז הערץ אונד
ווארד צו וואסר. (ד"ה) עם פדלאר
דען מוהט. (ו) יהושע צעררים זיינע
קליידר, ווארף זיך מיט דעם אנטליץ
צור ערדע פאר דיא לאדע דעם עוויגן
הין, אונד כליב זא ביו אבענד, ער
אונד דיא עלטסטן ישראלס, נאכדעם
זיא אשע אויף איהרע הייפטר גשטריי-
עט. (ז) ענדליך שפראך יהושע: אך
גאט! עוויגד! ווארום האסט דואדיוען
פאלק איבר דען ירדן גפיהרט, אונס
דעם אמרי אין דיא האנד צו געבן, דער
אונס אויפרייבן זאלל? ווערן וויר דאך
ליבר יענוזייטן דעם ירדנס גבליבן!
(ח) א גאט! וואס זאלל איך דענקן?

איש יעלו ויכו אתהעי אל היגע
שמה את כל העם כי מעט
המה: (ד) ויעלו מן העם שמה
כשלושת אלפים איש וינסו לפני
אנשי העי: (ה) ויכו מהם אנשי
העי בשלשים ושישה איש
וירדפום לפני השער עד-
השברים ויכום במורד וימס
לבב העם ויהי למים: (ו) ויקרע
יהושע שמלתיו ויפל על פניו
ארצה לפני ארון יהוה
עד הערב הוא וזקני ישראל
ויעלו עפר על ראשם:
(ז) ויאמר יהושע אהה יאדני
יהוה למה העברת העביר את-
העם הזה את הירדן לתת אתנו
ביד האמרי להאבידנו ולו
הואלנו ונשב בעבר הירדן:

באור (ח) בי אדני מה אמר אחר אשר רשי

(בראשית כ"ד א') (ח) ויכו מהם, כלל, והפרט כי רדפום עד השברים וסס הכוס לפני השער, חסר מ"ש השמוש ומשפטו מלפני (מרד"ק). במורד, מקום היה לפני עי שהיה מאופע וירד, ובאותו מקום הכוס (הכ"ל). (ז) אהה, מלת הקריאה למרי כפש. העברת, ה"א בניר"י שלא במנהג. וכמוהו במקרה העלה (חכקוק א' ט"ו) הואלנו, ענינו הרטון והספן. (ט) ומה

מכלל יופי

(ה) בשלשים ושישה איש, הכתב השיעור: לפני השער, חסר מס השמוש

איש
איש
וכי
והי
ומי
(י)
לך
(יא)
אה
וגב
וגב
(יב)
לפ
איו
(ט)
הש
יהמ
לך
לך
ומה
עמך
סס
דבר
כעש
בעב
ג' ד
על י
לקח
אולי
הש
הע
אינ

אֲשֶׁר הִפֵּךְ יִשְׂרָאֵל עֲרָף לִפְנֵי
 אֲבֹתָיו : (ט) וַיִּשְׁמְעוּ הַכְּנַעֲנִי
 וְכָל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וַנִּסְבּוּ עֲלֵינוּ
 וְהִכְרִיתוּ אֶת־שִׁמְנוֹ מִן־הָאָרֶץ
 וּמִה־תְּעִשָׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל :
 (י) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ קֵם
 לֶךְ לָמָּה זֶה אַתָּה נֹפֵל עַל־פְּנֶיךָ :
 (יא) חָטָא יִשְׂרָאֵל וְגַם עָבְרוּ
 אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתָם
 וְגַם לָקְחוּ מִן־הַחֶרֶם וְגַם גָּנְבוּ
 וְגַם כָּחֲשׂוּ וְגַם שָׂמוּ בְכַלְיָהֶם :
 (יב) וְלֹא יָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָקוּם
 לִפְנֵי אֲבֹתָהֶם עֲרָף יָפְנוּ לִפְנֵי
 אֲבֹתָהֶם כִּי הָיוּ לַחֶרֶם לֹא אוֹסִיף

רש"י להיות

(ט) ומה תביעה לשמך - המכות בשמנו והו מדרכו
 השוטו ומה תעשה לשם גבורת' שיא כבר ועתה
 יאמרו תעש כמו : (י) קום לך - קום לך כתיב עמד
 לך מה שהתפללת לפני והזכרת - דבר אחר עמדת
 לך במחנה ולא יצאת עמם ואני אמרתי אשר יצילם
 ואשר יביאם כי אתה תביא את בני ישראל ואכבי אתי
 עמך כי הוא יעבור לפני העם הזה והוא יחיל אותם
 אם תלך אתה לפניהם וילוחו ואם לאו לא ילוחו -
 דבר אחר קום לך בשבילך ואת להם לא אמרתי
 לך

דא ישראל זיינן פיינדן דען נאקען צו
 געווענדט . (ט) איצט ווירד'ט דער
 כנעני , אונד אלע איבריגן איינוואהנר
 דעם לאנדס ערפֿאהרן , ווערדן איכר
 אונס הערפֿאללן , אונד אונד אנדענקן
 פֿאָם ערדבארן פֿרטיליגן . אונד וויא
 רעטעסט דוא דאן דיינן גראָסן נאָמן ?
 (י) דא שפראך דער עוויגע צו יהושע :
 שטעה אויף ! וואָצו דאָס אויפֿ'ס אַנטליץ
 ליגן ? (יא) ישראל האָט גזינדיגט ,
 ווירד דען בונד גהאנדלט , דען איך איהנן
 צו האַלטן גבאָטן ; זיא האָבן פֿאָם פֿרֿע
 באַנטן גנאָמן , זאָגאר פֿרשטאַלנר וויזע ,
 האָבן עס פֿרלויגנט , אונד אין איהרן
 גרעהטן פֿרשטעקט . (יב) ישראל
 ווירד זיינן פיינדן ניכט ווירדשטעהן
 קענן , ווירד איהנן אימר דען נאָקן
 צווענדן מיסן , דען באָן רוהט אויף זיא ,
 איך ווערדע נימר מיט אייך זיין , ווען
 איהר

באור

(ט) ומה תעשה לשמך , כי יאמרו מבלתי
 יכולת ה' , ויסללו שמך הגדול . (י) קום
 לך , כן הוא משפט הלשון , וכן עברו לכם את
 כחל זרל (דברים ב' י"ג) . ועוד רבים
 (הרמב"ן) . (יא) עברו את בריתי , ברית
 נכרתה בינינו בהר סיני לעשות כל אשר צויתי
 ואלצה , וכן כאשר ויקח ספר הברית ויקרא
 באזני העם , והם השיבו כל אשר דבר ה'
 כעשה וכשמע . ובספר הברית הזה צויה משה , כביא מקרנך יקום כו' , אליו תשמעון והנה
 בעברם את פי יהושע עברו את הברית הזאת (מדברי רד"ק) . ורז"ל דרשו (סנהדרין מ"ד)
 ג' דברים גזרו בהן ב"ד שלמטה וכו' , יהושע אמר והיה כל העיר חרס , והסכים הקב"ה
 על ידו , שנאמר גם עברו את בריתי . גם לקחו , לא זו שעברו את פי יהושע , אלא גם
 לקחו מן החרס . וגם גנבו , והרעו עוד שגנבו והיו קושנים להסתיר מהנורא . כחשו ,
 אולי הרגיש אדם בדבם וכחש עכן (רד"ק) . שמו בכליהם , וכל זה להכחיש יותר , כ"ס
 והנס

מכלל יופי

השמוש מלפני השער : השברים , כן נקרא המקום , לפי שנשברו שם . (ט) ומה
 העשה , בצירי השין שלא כמנהג : (י) למה זה , בא עם למ' דפי' בעבור , כלומר
 אינך צריך בקשה , ישמידו החרס ואסלח : (יא) עברו את בריתי , מעל בריתי :
 (יז) משפחה

איהר דאז פֿרבראנטע גוט ניכט פֿאן אייך
 וועגשאַפֿט . (יג) שטעה אויף ! האַלטע
 דאז פֿאַלק ברייט , זאָגע נעמליך : זייט
 ברייט אויף מאָרגן , דען זאָ שפראַך
 דער עוויגע דער גאָט ישראל'ס : פֿר
 באַנדס גוט איזט אונט דיר ישראל !
 הוא ווירשט דייגן פֿייגן ניכט ווירד
 שטעהן קענען , ביז איהר דאז פֿרבראָג
 טע פֿאן אייך זועגשאַפֿט . (יד) איהר
 מיסט דאָהער מאָרגן נאָך איירען שטע
 מען הערבייא גפֿיהרט ווערדן . וועלכער
 שטאַם אַלסדען פֿאַם עוויגן אַנגהאַלטן
 ווירד , זאָלל פֿאַמיליענווייסע זיך (דער
 לאַדע) נעהרן , דיא פֿאַמיליע וועלכע
 דער עוויגע אַנהעלט , זאָלל נאָך דען
 היזרן , אונד דאָהויז , דאז פֿאַם עוויגן
 אַנגהאַלטן ווירד , נאָך דען קעפֿען
 זיך נעהרן . (טו) וועד גון אויף דאז
 פֿרבראָנטע ערטאָפֿט ווירד , זאָל פֿר
 בראַנט ווערדן ; ער אונד אַללעס זייניגע .
 דען ער האַט דען בונד דעם עוויגן איבר
 טרעטן אונד איינע שאַנדטאָהט אין
 ישראל בגאַנגן . (טז) אַלס נון יהושע
 דעם

באור

והנס טמוכים (רד"ק) . ובדרש חמשה גס ,
 מלמד שעבר עכן על חמשה חומשי תורה .
 (יג) קדש זמין . (טו) ישראל , ולהלן
 כאמר , וירגמו אותו אבן , הרי שלא נשרף ?
 לכן פירש"י ישרוף האהל והמעלטים , אותו
 ואת כל אשר לו , (הוא והבהמה בסקילה) ,
 כדן שמסורש למטה . והזקף שנמלת באש
 לעד שנפרד הוא מאותו . והוא מקרא קצר ,
 כמו כל מכה יבוסו (ש"ב ה' ח') שלא פירש
 מה יהיה לו . וכן אמרינן בגמרא שהוא ובהמה
 בסקילה , וראוי לתרגם (זאל מיט פייער
 היימגזוכט ווערן , איהן זעלבשט אכר אונד
 וואס ער זאכשט האט , [מוס מאן כזאנדרש

להיות עמכם אסלא תשמדו
 החרם מקרבכם : (יג) קם קדש
 אתה העם ואמרת היתקדשו
 למחר פי כה אמר יהוה אלהי
 ישראל חרם בקרבך ישראל לא
 הוכל לקום לפני איבך ער
 הסירכם החרם מקרבכם :
 (יד) ונקרבהם בבקר לשבטיכם
 והיה השבט אשר ילכדנו יהוה
 יקרב למשפחות והמשפחה
 אשר ילכדנה יהוה תקרב
 לבהים והבית אשר ילכדנו
 יהוה יקרב לגברים : (טו) והיה
 הנלכד בחרם ישראל באש אתו
 ואת כל אשר לו כי עבר את
 בריתי יהוה וכי עשה גבלה
 בישראל : (טז) וישכם יהושע

רשי בבקר

לך להקדיש שלל העיר : (יד) לבנים . יש
 במשפחה אחת הדכה כתי אבות : לבנים . לראשי
 גולגולת כל אכשי הכית יבואו לגורל : (טו) תוספות
 ישרף באש . האטל והסטלטלין : אותו ואת כל אשר
 לו . כדן המסורש למטה אותו והבהמה בסקילה
 והזקף שהוא יגל באש מוכיח שהוא כפרד מאותו סכן
 מליכו מקראות שהטעם טחלקן כמו אחרי דרך מנוח
 השמש אחרי מופלג מדרך על ידי הטעם וכן פתרונו
 הנלכד בחרם ישרף באש הראוי לישרף כמו שמסורש
 למטה : אותו ואת כל אשר לו . כדן האמור למטה
 ווס מקרא קצר ודומ' לו כל מכה יבוסו ויגב כזכור לא
 פורש מס יסיה לו וכדברי הימים פירש והי' לראש חף
 כאן לא סי' מה הי' באותו וכל אשר לו ולמטה סי' :
 (טז) ויקרב את ישראל . לפני הפזן מקום
 שהשכטים

בשעראטן] אחו , כמו הוא , אל בבקיעת
 היותו

בַּבֶּקֶר וַיִּקְרַב אֶת־יִשְׂרָאֵל
 לְשִׁבְטֵי וַיִּלְכַּד שִׁבְטֵי יְהוּדָה :
 (יז) וַיִּקְרַב אֶת־מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה
 וַיִּלְכַּד אֶת מִשְׁפַּחַת הַיְזֵרָחִי
 וַיִּקְרַב אֶת־מִשְׁפַּחַת הַיְזֵרָחִי
 לַגְּבָרִים וַיִּלְכַּד זָבָדִי : (יח) וַיִּקְרַב
 אֶת־בֵּיתוֹ לַגְּבָרִים וַיִּלְכַּד עֶכָן
 בֶּן־פְּרָמִי בֶן־זָבָדִי בֶן־זֶרַח לְמַטֵּה
 יְהוּדָה : (יט) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־
 עֶכָן בְּנֵי שֵׁם־נָא כְבוֹד לַיהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לְזִכְרוֹן
 נָא לִי מָה עָשִׂיתָ אֶל־הַכְּהֹדֶם
 מִמֶּנִּי : (כ) וַיַּעַן עֶכָן אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
 וַיֹּאמֶר אֲמֵנָה אֲנִי הִטָּאתִי
 לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹזַאת וְכֹזַאת
 עָשִׂיתִי : (כא) וַאֲרָאָה (יחיד ה')

רש"י בשלל

שהשנטיס כתובים ומסר לו הקב"ה סימן שהשט
 שחטל אכנו כזה וכמה אכנו של יהודה :
 (יז) ויקרב את משפחות יהודה - לגורל אחר קרב
 ראשי משפחות אדם אחד מכל המשפחה והטילו גורל
 על מי יפול ואחר כך על כל בני אבות של אותה
 משפחה ובא אדם אחד מכל בית אב לגורל ואחר כך
 באו כל אנשי אותה הבית : (יט) שים נא כבוד -
 התחיל להוציא ליגו על הגורל אמר לו בגורל אתה בא
 עלי אתה ולא בעור הכהן גדולי הדור אתם בטל הגורל על שכיבס ויפול על האחד אמר לו שים נא כבוד
 בבקשה ממך אל תוציא ליגו על הגורלות שבו עתידה הארץ ליחלק : (כ) ויען עכן - ראה בני יהודה
 כחשפים למלחמה אמר מוטב שלמות אחי לבדי ולא יבדנו כמה אלפים מישראל : כוזאת וכוזאת עשיתי -
 גם בחרמים אחרי בימי משה שכל והחרמתי את עדיהם : (כא) ולרא בשלל - התכוונתי כמה שמתוכ
 במורה

דעס מאַרגנס פֿריה אויף שטונד , אונד
 ישראל נאָך דען שטעמזיך (דער לאַדע)
 נעהרן לים , דאָ וואָרד דער שטאַם
 יהודה אַנגהאַלטן . (יז) ער לים נון
 זעדע פֿאַמיליע יהודה'ס בזאַנדעס נעהרע
 קאַמן , אונד ער (גאַט) הילט דיאָ
 זרחישע פֿאַמיליע אָן . ער לים זאָדען
 דיא הויזפֿעטער דער זרחישן פֿאַמיליע זיך
 נאָהן , וואָפֿאַן זבדי אַנגהאַלטן וואורדע
 (יח) אַלס ער נון זיינע הויזלייטע מאַג
 פֿיר מאַן הערצוטערעטן לים , זאָ וואָרד
 אַנגהאַלטן , עכן זאָהן כרמי'ס , זאָהן
 זבדי'ס , זאָהן זרח'ס , פֿאַם שטאַמע
 יהודה . (יט) דאָ שפראַך יהושע צו עכן :
 מיין זאָהן ! ערצייגע דאָך דעם עוויגן ,
 דעם גאַטע ישראל'ס עהרערביטיגקייט ,
 לעגע פֿאַר איהם איין גשטענדניס אַב ,
 אונד זאָגע מיר וואָס דואַ בגאַנגן , פֿרע
 העהלע מיר ניכטס . (כ) עכן אַנטע
 וואָרטטע דעם יהושע אונד שפראַך :
 עס איזט וואָהר , איך האַפע גזינדיגט
 געגן דען עוויגן דען גאַט ישראל'ס , אונד
 פֿאַלגנרס גטאָהן . (כא) איך זאָה

ביא באור

היותו מקבל הפעולה יסמכהו כל"ק נסיון
 הפעול שהוא את . וכן ולא יאכל את בשרו
 (שמות כ"א כ"ק) . (יז) משפחה / משפחה
 משפחה בפני עצמה . לגברים , לאנשים
 ראשי המשפחה . (כא) אדרת שנער , ר"ק
 צרכי

מכ לל יופי

(יז) משפחה, נקרא השבט משפחה : וילכד פון הקל זה לבדו , והשאר וילכד
 מן נפעל , ופי' וילכד הארון לבדו : (יט) שים נא כבוד , כלומר כבודו
 בתהלתך ובהתודותך עונך לפניו : (כ) אמונה , כמו באמת : (כא) שנער ,
 שנעשה

שמדו
 קדשו
 אלהי
 די לא
 ער
 כם
 גטיכם
 ויהוה
 שפחה
 תקרב
 לכדנו
 והיה
 שאתו
 את
 בלה
 הושע
 ר
 תים . יש
 1. לראשי
 (תוספות
 ת כל אשה
 ה בסקיל'
 גלותו שכן
 דרך מבוט
 כן פתרונו
 וו שטפורה
 מור למטה
 : ככבוד לא
 לראש אף
 וטה פי'
 ען מקום
 טים
 כנסינת

בייאדער בייטע, איין שענין באבילאָנשן
 פורפורמאָנטל, צווייאהונדרט שקל
 זילבר, איין שטיק גאָלד, פֿונפֿציג שקלים
 אָן גוויכט, בקאָם לוסט דאָצו, אונד
 נאָם עס. אין מיינעם צעלטע ליגט עס
 פֿרגראָבן, דאָז זילבר ליגט צו אונטרשט.
 (כב) יהושע שיקטע זאָגלייך באָטן,
 דיוע ליפֿן אינ'ס צעלט, אונד פֿאָנרן,
 עס (דאָז ענטווענדטע) פֿרגראָבן אין
 זיינעם צעלטע, אונד דאָז זילבר צו
 אונטרשט. (כג) זיא נאָמן עס אויס
 דעם גצעלטע, בראַכטן עס צו יהושע
 אונד גאַנץ ישראל, אונד לעגטן עס הין
 פֿאַר דעם עוויגן. (כד) יהושע נאָם דען
 עבן זאָהן זרח'ס, דאָז זילבר, דען
 מאָנטל אונד דאָז גאָלד, זיינע זעהנע
 אונד טעכטער, זיין זאָכס אונד עול, אונד
 קליינעם פֿיהע, זיין צעלט, אונד וואָס
 ער זאָנסט האָטע, גאַנץ ישראל גינג
 מיט

בשקל אֲדָרָה שְׁנַעֲר אַחַת טוֹבָה
 וּמֵאַתָּים שְׁקָלִים כֶּסֶף וּלְשׁוֹן זָהָב
 אֶחָד חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים מִשְׁקָלוֹ
 וְאַחַמָּדָם וְאַקָהָם וְהֵנָּם טַמְּנִים
 בְּאַרְץ בְּחוּךְ הָאֱהֱלִי וְהַכֶּסֶף
 תַּחֲתֵיהֶּ: (כב) וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ
 מִלְאָכִים וַיְרַצּוּ הָאֱהֱלָה וְהֵנָּה
 טַמְּנָה בְּאֶהְלוֹ וְהַכֶּסֶף תַּחֲתֵיהֶּ:
 (כג) וַיִּקְחוּם מִחוּךְ הָאֱהֱלָה
 וַיָּבֵאוּם אֶל-יְהוֹשֻׁעַ וְאֵל כָּל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּצְקוּם לִפְנֵי יְהוָה:
 (כד) וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת-עֵבֶן בֶּן-
 זָרַח וְאֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הָאֲדָרָת
 וְאֶת-לְשׁוֹן הַזָּהָב וְאֶת-בְּנֵי
 וְאֶת-בְּנֵיהֶּ וְאֶת-שׁוֹרוֹ וְאֶת-חֲמֹרוֹ וְאֶת-צֹאֲנוֹ וְאֶת-אֱהֱלוֹ
 וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְכָל-יִשְׂרָאֵל
 עִמּוֹ

באור

רשי

במורה וכלת את שלל אויבך : אדרת טבעד .
 חגגומו חזטילח דמילתא בבני סכל מלך שלל
 קנה לו סלטרין בארץ ישראל לא כמקרה דעתו
 במלכותו כאל ואתן לך את ארץ חמדת בני זכאות
 גוים וסי' למלך ככל סלטרין ביריחו וכשהיה כל לבחן
 לזכב אותה : (כב) וירוצו האוהלה - שלא יקדישו
 שבע יהודה ויעלוס משם להכחיש את הגורל :
 (כג) ויצקו - ואתיכוכו ודבותי' אמרו כל וחכסן
 לפני המקום אשר לפניכם רכש"ע על שלו וסלו רובס
 של סנהדרין : (כד) ואת בניו וכל ישראל - לראות
 ברידויו ויוסרו סלעג"ו כמוסו : ואת שורו ואת
 חמורו

ברבי יצחק אומר פרפרח זבלאה (כ"ר)
 ונקראת אדרת לחשיבותה וגדולתה, משרשו
 שהיא ענין תוקף וגדולה. (בן מלך). לשון
 זהב, שבע זהב דומה ללשון. האהלי, בשתי
 ידיעות כמו והסגיו הערכך, והדומים.
 (כב) והנה טמונה, הגניבה. ולאקרים
 האומרים אדרת, יקשה מה יתרון לאדרת
 משאר הדברים? (כג) ויצקום, כמו ויכנסו.
 והנה הכנסו לפני ה' לעיני כל העם, למען
 יראו כל ישראל את המעל אשר מעל עבדך.
 (כד) ואת בניו ואת כנותיו, לראות ברידויו ויוסרו מלעשות כמוהו (רש"י), והכי גרסינן
 בסנהדרין

מכלל יופי

שנעשה בכבל הנקראת שנער : ולשון זהב, בדרך השאלה : (כג) ויצקום,
 ויעמידום. שרשו צוק, והדגשתמורת הנח, ובמכלול יתכן להיוח שרשו יצק,
 בפלס

יהושע ז ח

תרגום אשכנזי יט

עמו ויעלו אתם עמק עכור :
(כה) ויאמר יהושע מה עכרתנו
יעברך יהוה ביום הזה וירגמו
אתו כל ישראל אבן וישרפו
אתם באש ויסקלו אתם
באבנים : (כו) ויקימו עליו גל-
אבנים גדול עד היום הזה וישב
יהוה מחרון אפו על-כן קרא
שם המקום ההוא עמק עכור
עד היום הזה :

מיט , אונד פֿיהרטן זיא אינדאן טהאל
עכור . (כה) דער שפראך יהושע :
וויא האזט דוא אונס כטריכט ! דער
עוויגע ברינגע אויך הייטע טריבזאל איבר
דיך . דא וואָרף איהן גאַנץ ישראל מיט
שטיינן צו טאָדע , דאָז איבריגע וואורדע
צום טייל פֿרכראַנט , צום טייל גשטיי-
ניגט . (כו) מאַן ערריכטטע איבר
איהן איינן גראָסן שטיינהויפֿן , דער נאָך
איצט צו זעהן איזט , אונד דער עוויגע
לײם פֿאַן זיינס צאָרנע אָב . דאָהער
נענט מאַן דיזן אָרט דאָז טהאל עכור ,
ביז אויף דען הייטיגן טאָג .

ח (א) היראויף שפראך דער עוויגע
צו יהושע : זיאי ניכט פֿורכטזאָם
אונד שרעקהאַפֿט , נים אללעז קריגס-
פֿאַלק מיט , אונד אויף ! זיהע ווידר
עי , זיהע ! איך געבע אין דייע גוזאַלט
דען קעניג צו עי , זיינע מאַנשאַפֿט ,
זיינע רעוידענץ , איבררוויפט זיין
גאַנצעס געביהט . (ב) פֿרפֿאהרעדאָן
מיט עי אונד איהרם קעניגע , וויא דוא
מיט יריחו אונד איהרם קעניגע פֿר-
פֿאהרן , נור דיא בייטע אונד דאָז פֿיה
מעגט איהר פֿיר אייך פלינדן . דוא
מוסט אָבר רזינטר דיא שטאַט איינן
הינטרהאלט

ח (א) ויאמר יהוה אל-יהושע
אל-הירא ואל-החר קח
עמך את כל-עם המלחמה וקום
עלה העי ראה ונתתי בידך
את-מלך העי ואת-עמו ואת-
עירו ואת-ארצו : (ב) ועשית
לעי ולמלכה כבאשר עשית
ליריחו ולמלכה רק-שללה ו
ובהמתה הבו לך שים-לך

באור

רש"י ארב

בסנהדרין (דף מ"ד) - ויעלו, ולא וירידו?
אפשר היה הר בין המחנה ובין העמק וכתב
ויעלו כגד ההר, כמו וירד הסלע (רד"ק).
(כה) וישרפו, ויסקלו, תרתי? אמר
רבינא הראוי לשרפה (האהל והמטלעלין)
בשרפה והראוי לסקילה (הוא והנהמה) בסקילה (סנהדרין ע"ט).
ח (א) ויצאו

חמורו - לאבד כמה שכאמר והיה כל הכלבד ישרף
אומו וכל אשר לו : (כה) וירגמו אותו אבן .
שחלל את השבת : וישרפו אותם - האהל והמטלעלין :
ויסקלו אותם - הסוד והנהמה :
ח (ב) תבנו לכם - ואל תחרימו השלל עוד :
(ו) התיקנו

מכלל יופי ח (א) ויצאו
בפלים ויציבום : (כה) מה עכרתנו, ענין השחתה :
ח (א) ואל תחח, נחיל למ"ד באובקמץ, והכפולים בפתח, וזה בוקף קמץ והם
שנים